

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Martina Piovartsyho a JUDr. Jany Serbovej v trestnej veci obvineného **T. H. a spol. pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny** podľa § 296 Tr. zák. a iné prerokoval na verejnom zasadnutí 18. marca 2010 v Bratislave sťažnosť prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, ktorú podal proti uzneseniu sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica z 11. marca 2010, sp. zn. Tp 25/2010 a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky **sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica uznesením z 11. marca 2010, sp. zn. Tp 25/2010, podľa § 72 ods. 3 Tr. por. nevyhovел návrhu prokurátora, nezobral obvineného I. Š. do väzby a prepustil ho zo zadržania.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil do zápisnice o výsluchu obvineného I. Š. sťažnosť prokurátor (č.l. 62), ktorú bližšie písomne nezdôvodnil.

Na základe podanej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosť prokurátora ÚŠP GP SR nie je dôvodná.

Z obsahu predloženého spisového materiálu sťažnostný súd zistil, že uznesením vyšetrovateľa Prezídia Policajného zboru, Úradu boja proti organizovanej kriminalite, odboru Bratislava, oddelenia vyšetrovania z 18. septembra 2009, ČVS: PPZ- 131/BOK – B2-2009, bolo začaté trestné stíhanie a uznesením z 8. marca 2010 aj vznesené obvinenie I. Š., v skutku č. 1 pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona a v skutku č. 3 za zločin falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1 písm. a/, ods. 5, ods. 6 Trestného zákona, s poukazom na § 141 písm. a/ Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v tomto uznesení.

Prokurátor ÚŠP GP SR podal 10. marca 2010 návrh na vzatie obvineného I. Š. do väzby z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/ Trestného poriadku.

Podľa § 71 ods. 1 Trestného poriadku obvinený môže byť vzatý do väzby len vtedy, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený a zároveň z jeho konania, alebo ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že sa bude správať spôsobom predpokladaným, v danom prípade, v ustanovení § 71 ods. 1 písm. a/, písm. b/ a písm. c/ Trestného poriadku.

V prípade útekovej väzby, pod pojmom „ujde“ sa rozumie útek obvineného do cudziny v úmysle vyhnúť sa trestnému stíhaniu.

Pod pojmom „bude sa skrývať“ sa rozumie ukrývanie sa v Slovenskej republike s úmyslom vyhnúť sa trestnému stíhaniu.

V posudzovanej veci u obvineného I. Š. konkrétne skutočnosti zakladajúce reálnu obavu, že pokiaľ by bol na slobode mohol by ujsť, alebo sa skrývať, nezistil ani sťažnostný súd. Obvinený po telefonáte priateľky, že za ním príde do práce polícia neutekol, ale na políciu v práci počkal. Má trvalý pobyt a žije s priateľkou, s ktorou vychováva tri deti.

Podľa návrhu na vzatie do väzby, obvinenému Š. hrozí uloženie vysokého trestu, na základe čoho možno dôvodne predpokladať, že bude túto situáciu riešiť aj tým, že ujde, alebo sa bude skrývať.

Trestný poriadok podrobne neupravuje, čo sa rozumie pod pojmom vysoký trest. Hrozbu uloženia vysokého trestu možno za dôvod väzby považovať len za predpokladu zistenia niektorej ďalšej konkrétnej skutočnosti, týkajúcej sa osoby páchatel'a alebo okolností prípadu, ktoré v nadväznosti na hrozbu uloženia vysokého trestu odôvodňujú obavu z úteku obvineného. Ako je uvedené vyššie, takéto konkrétne skutočnosti u obvineného I. Š. zistené neboli.

Odôvodnenosťou obavy, že obvinený bude pôsobiť na svedkov, znalcov alebo spoluobvinených sa rozumie snaha obvineného ovplyvniť tieto osoby, aby vypovedali v rozpore so skutočnosťou a tým spôsobili nesprávne zistenie skutkového stavu.

Za iné marenie objasňovania skutočností závažných pre trestné stíhanie sa považuje napríklad falšovanie a pozmeňovanie vecných dôkazov a pod.

V posudzovanom prípade, vo vzťahu k osobe obvineného I. Š., ani sťažnostný súd v predložennom spisovom materiáli nezistil žiadne také konkrétne okolnosti, ktoré by nasvedčovali tomu, že by sa obvinený snažil ovplyvňovať svedkov alebo spoluobvinených. Samotná okolnosť, že v priebehu trestného stíhania budú ešte vykonávané procesné úkony – výpovede ďalších spoluobvinených a svedkov – sama o sebe ešte neznamená, že obvinený bude na nich pôsobiť.

Na základe dôkazov doposiaľ zadokumentovaných v spise nebolo spochybnené tvrdenie obvineného, že zo skupiny ostatných spoluobvinených pozná len obvineného Z. a obvineného D.. Všetci traja obvinení už vypočutí boli, u obvineného bola vykonaná domová prehliadka, pri ktorej boli zaistené aj stroje, ktoré mal vo firme.

Pokračovaním v trestnej činnosti sa rozumie nielen opakovanie toho istého trestného činu, ale aj spáchanie trestného činu tej istej povahy.

V súvislosti s obavou z pokračovania v trestnej činnosti treba konštatovať, že doposiaľ nebolo bez pochybnosti preukázané, že činnosťou spojenou s falšovaním verejných listín si obvinený zadovažoval zdroj príjmov, či a v akom rozsahu mal takúto činnosť vyvíjať bude ešte predmetom dokazovania. Obvinený mal tlačiareň a v tejto oblasti podnikal. V súčasnej dobe ako už bolo konštatované, mu boli stroje zaistené. V registri trestov doposiaľ záznam nemá.

Vo vzťahu k osobe obvineného I. Š. sťažnostný súd nezistil konkrétne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali dôvodnosti obavy zo správania sa obvineného predpokladaného v ustanovení § 71 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/ Trestného poriadku.

S poukazom na tieto dôvody sa Najvyšší súd Slovenskej republiky stotožnil s názorom sudcu pre prípravné konanie, že u obvineného I. Š. nie sú dané dôvody väzby, a preto postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku sťažnosť prokurátora zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 18. marca 2010

JUDr. Milan L i p o v s k ý , v. r.
predseda senátu

Vypracovala: JUDr. Jana Serbová

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová